

In de dagen van advent stonden we stil bij het bezoek van de engel Gabriël aan Zacharias (Lukas 1). Tot onze verrassing sprong het woordje 'ego' eruit.

We zongen in twee diensten o.a. uit Gezang 66, 124, 125, 289, Opwekking 245, 464, 599, 600, 640, 671.

Als de naam Zacharias valt, denk je meteen aan die negen gekke maanden waarin hij niet kon praten. De priester die het volk niet kan zegenen.

Het is ontdekkend om te proberen naar de engel te luisteren met de oren van Zacharias.

Gabriël zegt dat Zacharias' gebed verhoord is.

- a. zijn vrouw zal hem een zoon baren die hij Johannes moet noemen.
- b. velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. Hij zal velen uit Israel bekeren tot de Heer en hij zal het volk gereed maken voor de Heer.

Het is waarschijnlijk dat Zacharias alleen (a) gehoord heeft. Dat heeft hem zo verpletterd dat (b) hem ontging. Hij gaat sputteren.

Ooit verscheen Gabriël aan Daniël. Daniël schrok en viel voorover. De engel moest hem overeind helpen. Later heeft Daniël nog zo'n ontmoeting - of dat opnieuw met Gabriël is doet er net zoveel toe - en dan raakt hij verstomd. Zacharias raakt niet verstomd en daarom zal de engel hem daar een handje bij helpen...

Zacharias zegt: "Ik ben oud." In het Grieks klinkt 'ik' hier met nadruk: EGO. Daarmee verraadt Zacharias hoe hij erin staat. Zijn wereld is klein geworden. Zelfs in de confrontatie met een indrukwekkend hemelwezen moet hij over zichzelf beginnen. De engel reageert gevat op Zacharias: "En ik (ego!) ben Gabriël."

En als je geen geloof hecht aan de woorden uit de hemel, word je een stommerd! Zacharias mag negen maanden lang alleen zijn met zijn eigen ego.

Dat heeft overigens heel goed uitpakkt. Als Johannes geboren wordt krijgt Zacharias zijn spraak terug. En wat is het eerste wat hij zegt: "De God van Israel heeft omgezien naar zijn volk!" Zie je, hij is nu zo klaar met zijn eigen ego dat hij als een ware priester helemaal gericht is op zijn medemens.

Dat volk (wij inclusief) moet trouwens niet denken dat ego-centrisme alleen een probleem was van Zacharias. De engel zegt dat Johannes onderlinge verbanden gaat herstellen. Lijnen naar het verleden en in de gezinnen: de vaders bekeren zich tot de kinderen en omgekeerd.

De confrontatie met al die kapotte lijnen kan mensen een diep gevoel van schaamte en schuld geven.

Het frappante is echter dat de engel het heeft over vreugde en jubel. Te weten dat de lijnen hersteld worden maakt de mensen niet somber en terneergeslagen, maar intens blij.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Ook Maria stelt zich vragend op tegenover Gabriël. Waarom wordt zij niet gestraft en Zacharias wel?
3. Is iedereen die niet luistert naar woorden uit de hemel een stommerd?
4. Waarom ligt het voor de hand dat wij allemaal egocentrisch zijn? Wat doen we daaraan?
5. Zacharias gaat in discussie met de engel in het huis van God. Hij had stil moeten zijn. Hoe kunnen wij zowel het luisteren-in-stilte als de discussie een goede plaats geven in onze kerkelijke ontmoetingen?
6. Waarom reageert het volk met blijdschap op Johannes de Doper en niet met schaamte en schuld? Hoe zie je dit terug in de kerkelijke wereld? Heb je voorbeelden van beide: blijdschap en somberte?
7. Voor wie meer wil.
  - a. Onderzoek in het NT het woord voor blijdschap (agalliasis). Hoe gebruikt Lukas dit woord (Lukas en Handelingen)?
  - b. Vergelijk Lukas 1:17 met Mal.4:6. Wie zijn de vaders? Waarom moeten zij zich bekeren tot hun kinderen? Zijn ze slechter? Onderzoek het boekje Maleachi op het woord 'vader'.